

HOMILIE ZESDE ZONDAG VAN PASEN B ZA 5 / ZO 6 MEI 2018

Wij zijn naar Gods Beeld en gelijkenis geschapen, betekent dat we de goddelijke karaktertrekken van de liefde hebben meegekregen, die een mens onderscheiden van alle andere levende wezens. Wij, mensen, zijn dus van God. God heeft ons vergoddelijkt. Wij zijn als mensen op zijn best als we lijken op God, die liefde is, dus als we mensen van liefde zijn.

De apostel Johannes verwoordt het in de eerste lezing als volgt:

Vrienden, laten wij elkander liefhebben want de liefde komt van God. Iedereen die liefheeft is een kind van God en kent God. De mens zonder liefde kent God niet, want God is liefde. Maar dat we op God lijken, is ook een opdracht, die ons als mens is meegegeven.

Wij kennen het belang van de liefde voor het geluk van de mensheid, maar tegelijkertijd moeten wij toegeven, dat ideaal en werkelijkheid vaak ver uit elkaar liggen. Iedereen is ervan overtuigd, dat ons levensgeluk met liefde te maken heeft: met liefhebben en met bemind worden. Maar wie de geschiedenis van de mensheid beziet, stelt zich de vraag: Wat is er toch met die mensheid aan de hand, dat er nog nooit eens wereldwijd één dag van vrede en geluk is geweest. Op school leerden wij het vak geschiedenis als een geschiedenis van veldslagen en oorlogen. Het was de geschiedenis van veldheren, die naderhand met een standbeeld werden geëerd. Hoe het de gewone mensen verging, laat zich raden: 'brandstichting, plundering en verkrachting.'

De afgelopen 20^e eeuw was zeker een eeuw waarin grote vooruitgang werd geboekt in sociale verantwoordelijkheid en onderlinge solidariteit. Welvaart voor grote delen van de wereldbevolking, maar tegelijkertijd ook de eeuw van de tegenstellingen tussen oost en west, en noord en zuid. Het is de eeuw die massavernietigingswapens ontwikkelde. Vele miljoenen mensen zijn gestorven ten gevolge van oorlog en onderdrukking.

Ofschoon iedereen ervan overtuigd is, dat elke mens pas door liefde gelukkig kan zijn, heeft toch iedereen een aansporing nodig. Daarom de niet aflatende oproep van Jezus: "Dit is mijn gebod: 'Hebt elkaar lief.'" Ieder weldenkend mens zal deze woorden onderschrijven. Maar om duidelijk te maken, wat Jezus bedoelt, voegt hij eraan toe: "Hebt elkaar lief, zoals Ik u heb liefgehad." Daarmee geeft hij aan zijn oproep een bijzondere radicaliteit. Bij liefde denken wij immers zo vaak alleen aan een gevoel van geluk. Als dat gevoel er niet meer is, achten wij ons van de opdracht ontheven. De volksmond zegt dan: 'Ik ben goed maar niet gek.' Of: 'De liefde hoeft niet van één kant te komen.' Dergelijke reserves of voorwaarden kent Jezus niet. Zijn liefde is onvoorwaardelijk. Daarom ook de toevoeging: "zoals ik u heb liefgehad." Zijn liefde gaat ver. Daarom vergeeft hij ook ten allen tijde. Zelfs toen Hij aan het kruis hing, zei Hij nog: "Vader, vergeef het hen, want zij weten niet wat zij doen." Maar ook in zijn prediking komt altijd weer de opdracht van de liefde ter sprake.

Jezus spreekt deze woorden tijdens het laatste samenzijn met zijn leerlingen. Zijn woorden zijn een soort geestelijk testament. Zij drukken uit wat Jezus zijn leerlingen uitdrukkelijk op het hart wil binden. Zovele ouders, die weten dat zij gaan sterven, zeggen hetzelfde tegen hun kinderen. 'Hebt elkaar lief.' Verstaat uuch.

Op eigen kracht lukt ons dit niet. Daarom belooft Jezus ook zijn heilige Geest: zijn bezieling, zijn mentaliteit, zijn kracht, zijn vuur. In deze dagen tussen Pasen en Pinksteren bidden wij : "Kom heilige Geest. Geef mij de kracht om een mens van liefde te zijn. Amen."